

EL DEMÒCRATA

ORGANO DE LA COALICION LIBERAL DEMOCRATICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldra los domingos

Trimestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Lluita desenfrenada

El «clou» de les eleccions de diputats a Corts, per a aquesta vegada, el constitueix el districte de Granollers.

Ja suposem que no será la qualitat dels lluitadors la que les vesteix d'aital transcendència.

Unicament la confraternitat establerta entre'ls lliberals de Vich-Granollers, que pot esdevenir demà, en la més completa expulsió del caciquisme de nova marca que té patentat la «Lliga Regionalista», és el que fa que tot Catalunya, i gairebé podem assegurar que tot Espanya, fixi's seus ulls en la propera lluita electoral, en el nostre districte.

De verdadera traició a les seves conviccions, pot titllar-se la passivitat suïcida en que, durant bon nombre d'anys, restava sumida aquesta comarca vallesana, genuïnament lliberal.

No hauria sigut possible, d'altra manera, que elements de migrada força a Granollers i en el districte, havessin pogut, mercé a maquiavelismes més o menys hàbilitosos, obtenir, per a un seu soci, la representació del mateix.

Solament l'orientació que amb tant bon acert han imprés als partits d'esquerres, els seus directors — una vegada jubilats o foragitats dels respectius partits els cabdills d'abans, segons els mèrits contrets — ha pogut rehabilitar al nostre districte, posant-lo en condicions d'afrontar una lluita, qual resultat, d'indiscutible victòria per a la «Coalició Lliberal», retornarà a Granollers al lloc preeminent que per la seva història li pertoca.

Indiscutiblement que la «Lliga Regionalista», o, millor, el seu representant, ens ha ajudat força en la nostra tasca. Al convertir-se, en Plaja, en emparador del desgavell administratiu imperant en el districte, mercé a les defraudacions i malversacions comeses per quatre **bandolers** que maliciosament han vingut confont, durant bon nombre d'anys (els del seu imperi), els capdals del poble, amb els seus propis, ha posat l'inri a la seva vida política. La «Lliga» no pot perdonar a en Bonaventura Plaja la pèrdua d'una acta.

Els capdevaners del regionalisme prou s'agiten i en els estertors de la seva agonía, despleguen, amb tota plenitud, supremes energies.

A Granollers li ha cabut l'honra d'hostatjar, encare que per breus moments, al Virrei de Catalunya, senyor Prat de la Riba, en recent viatge de propaganda electoral pel nostre districte.

¡Quin honor per a la família!

I en sa estada a Granollers, fou sa primera salutació per al caci de trista memòria, per al saboner, excabdill dels lliberals, en Josep Barangé.

El fet de treure'l Sant Cristó gros, fa pensar que somniem en una lluita desenfrenada.

I, per a la seva tranquil·litat, ens apremem a dirlos:

Que no es tan fiero el león como lo pintan. I que perdoni'l lleó la casi indiscreta manera d'assenyalar.

CARAMELLES

Los conspicuos rurales se juntan en la Cámara llamada agrícola, por que son agricultores con licencia de caza.

Seguros del triunfo de Plaja, han planteado la idea de levantarle un monumento en Santa Eulalia de Ronsanas, análogo al del doctor Robert en Barcelona.

El angel que explica al doctor será substituído por voluminoso rural de recias barbas guiñando el ojo a Plaja y, en lugar de la clínica al aire libre, habrá un grupo de rurales cantando «Els Segadors», en tanto que el mefistofélico Fages les dará aire con abanico japonés.

© ©

El entusiasmo regionalista se propaga en Cataluña.

Los telegramas de Escornalbou, Perafita, Auseral y Oristá inundan de gozo a los patriarcas.

Repeler caciques, (se entiende, los de enfrente), es la divisa de la Lliga.

Nada significa que Plaja vaya por estas calles del brazo de Barangé y Blanxart, caciques que han empobrecido la villa; ellos ya lavaron sus pasadas culpas en las aguas del Jordán regionalista, utilizando la famosa pipa del insignificante autor del «Cant del Pirata» y del «Home funest».

Son hoy Magdalenas arrepentidas que andan buscando votos para Plaja nacido en tierra, hoy, extranjera.

© ©

La asamblea regionalista celebrada a «Can Mañons» constituida por todos los notables de la región electoral, en número de 23 — poco más o menos — fué solemnísima.

Al abrirse la sesión bajo la presidencia de Plaja, entró Barangé, el jabonero, emocionando con su presencia a los asistentes, tanto, que Plaja rompió en copioso llanto, enjugándose las lágrimas con un pañuelo casi blanco que le ofreciera el autor del «Home funest» con el que estaba limpiando los vidrios de sus claraboyas.

Plaja, algo calmado, empieza diciendo: «Es verdad que algunos de vosotros fuisteis mis enemigos pero hoy ya vamos juntos contra los enemigos de nuestra querida tierra catalana.

El candidato del Gobierno, pretendiendo substituirme, comete un acto contrario a los intereses de Cataluña; es un cunero, aunque haya nacido en Granollers»

Barangé, con ojos apagados y sollozando, contesta a Plaja entonando un mea culpa por haber caciqueado durante 25 años a las órdenes de los tiranos centrales, pero en vista que fué despedido — cual vulgar criada — de la Jefatura del partido liberal, renunciaba toda ac-

